849/10

Den 23. august 2010 blev i sag nr. 76.868:

xxxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Tjenestemændenes Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en psykisk skade, som klageren har pådraget sig inden for et år, hvor han har oplevet 3 belastende episoder.

Selskabet har principalt afvist sagen med, at der ikke i nogen af de 3 episoder har været tale om egentlig fysisk kontakt, hvorfor han således ifølge selskabet ikke har været i direkte centrum for en livstruende begivenhed. Det kan ifølge selskabet endvidere ikke lægges til grund, at der er sket en pludselig hændelse i nogen af episoderne, der selvstændigt har medført et varigt mén på 5 % eller derover. Subsidiært har selskabet påberåbt sig forældelse i henhold til den tidligere bestemmelse i forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klageren efter endt uddannelse som socialrådgiver havde fået ansættelse i et socialcenter. Allerede en uge efter ansættelsen pr. 1/5 2004 blev han under et hjemmebesøg truet verbalt af en stor mand, der allerede havde lagt en kniv frem på køkkenbordet og truede med at ville dræbe klageren. I september måned samme år blev han truet af en narkoman, der havde fået et afslag, og som derfor blev meget voldsom og aggressiv, idet han kastede rundt med inventaret på kontoret. Endelig i december - ligeledes i 2004 - blev han af en borger truet med, at denne ville "blæse

knoppen af ham med sin pistol". En advokat havde bekræftet, at der under en fogedforretning var en pistol i hjemmet, og at den pågældende stadig var i besiddelse af den.

Klageren udviklede få dage efter det første overfald i 2004 udtalt søvnbesvær, så han måtte tage sovepiller. Efter overfaldet i september 2004 opstod der igen søvnproblemer. Han mistede evnen til at glæde sig og følte sig drænet for energi, og han måtte genoptage sovepillebehandlingen. Efter episoden i december 2004 forværredes tilstanden, og i januar 2005 tilkom panikangstanfald med sved og hjertebanken. Han begyndte at tænke på selvmord ved at skyde sig med sit jagtgevær. Ifølge klageren begyndte han daglig behandling med Cipralex i februar 2005 og fik endvidere Truxal, ligesom han modtog psykologbehandling.

Klageren anmeldte den arbejdsbetingede lidelse til Arbejdsskadestyrelsen den 20/4 2005, og styrelsen traf senest afgørelse i sagen den 18/8 2009, hvor méngraden fastsattes til 12 %.

Klageren anmeldte skriftligt hændelserne over for selskabet den 31/8 2009, idet det bl.a. hedder:

> "Efter aftale med skadeskontoret d. 24-8-09 fremsendes hermed dokumenter vedrørende arbejdsskadesag godkendt d. 18-8-09 med en méngrad på 12 % anmeldt d. 20-4-05 (se vedhæftede dokumenter 'afgørelse side 1-3').
>
> Grunden til jeg først anmelder skaden nu er jeg fik råd og vejledning fra min fagforening 24-8-09 at jeg kunne være yderligere forsikret ved egen forsikring, hvis jeg havde en heltids-ulykke forsikring. Jeg retter henvendelse til jer 24-8-09 for at få afklaret dette da jeg selv er af den opfattelse at jeg havde en fritids ulykkeforsikring. Jeg forstår på telefonsamtalen at jeg er forsikret også i arbejdstiden hvorfor jeg derfor gerne vil anmelde skaden.
>
> De udløsende hændelser fremgår af speciallæge erklæring side 4 afsnit 'Traumatiserende hændelser' (se vedhæftet dokument fra speciallæge i psykiatri). Alle 3 episoder opstår pludselig med trusler om vold og min død. Alle 3 personer var tidligere dømt for vold."

Ved skrivelse til klageren af 2/9 2009 afviste selskabet at anerkende hændelserne som ulykkestilfælde, idet selskabet har anført, at det forhold, at episoderne er anerkendt efter Arbejdsskadesikringsloven, er uden betydning for dets vurdering i henhold til den tegnede ulykkesforsikring. Herudover henviste selskabet til, at Arbejdsskadestyrelsen

har foretaget en samlet vurdering, hvorimod det i henhold til forsikringen er et krav, at hver enkelt episode skal kunne medføre et varigt mén på 5 % eller derover.

Over for nævnet har klageren herefter indbragt klage den 10/9 2009 med påstand om, at selskabet anerkender hans lidelse PTSD som opstået som følge af psykiske følger efter hændelserne. Til støtte for sit krav har han bl.a. anført:

> "Jeg var i alle tilfældene meget rystet og i forbindelse med alle episoderne gik jeg til min chef og bad ham om at anmelde disse til politiet. Det afviste han da jeg ikke havde været udsat for direkte vold. Jeg har siden hen meget fortrudt jeg ikke bare anmeldte episoderne alligevel. Jeg var i de konkrete situationer for rystet til at handle rationelt. Endvidere gik der 2 år før end jeg overhovedet kunne beskrive episoderne, hvorfor sagen også i første omgang i arbejdsskadestyrelsen blev henlagt da jeg ikke besvarede de spørgeskemaer jeg fik tilsendt."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 4/12 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Umiddelbart vil vi ikke gå nærmere ind i detaljerne i de 3 episoder, da det må lægges til grund at det er alle episoderne/arbejdet, der samlet har medført kundens skade.
>
> Vi har noteret os, at ankenævnet i kendelse nr. 74.976 fandt, at den pågældende klager ved en enkelt episode en given dato, havde været 'direkte i centrum i en pludselig hændelse, der har rummet en fare for at medføre såvel fysisk, som psykisk skade'. Det min opfattelse, at ankenævnet har strakt sig langt i denne sag.
>
> Vi gør gældende, at den aktuelle sag på flere afgørende punkter adskiller sig fra denne kendelse. I nærværende sag drejer det sig således om flere episoder, i hvert fald 3, der til sammen medfører, at vores kunde bliver syg.
> …
> Vi fastholder, at det ikke kan lægges til grund, at der under én af de anmeldte episoder er sket en pludselig hændelse, der i sig selv - og fx helt uden hensyntagen til de oplysninger, der i øvrigt blev modtaget før og efter - har medført et varigt mén på 5 % eller derover. Det er alle episoderne/arbejdet, der samlet har medført skaden.
>
> Den modtagne klage giver os derfor ikke anledning til at ændre vores afgørelse.
>
> **Forældelse**
> Såfremt ankenævnet måtte finde, at der under én eller flere af de anmeldte episoder isoleret er sket et dækningsberettigende ulykkestilfælde, der i sig selv har medført et varigt mén på 5 % eller derover, gør vi gældende, at et sådant krav er forældet efter den dagældende § 29 i forsikringsaftaleloven.
>
> Alle de 3 anmeldte episoder fandt sted i 2004, den første i maj og den sidste i december, og skaderne er først anmeldt til os i september 2009. Det bemærkes, at sagen også er indbragt for Ankenævnet i september 2009.
>
> Af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 9. september 2008 fremgår:

'Efter hændelsen i maj 2004 udviklede du udtalt søvnbesvær. Efter overfaldet i september 2004 oplevede du igen søvnbesvær, og du begyndte at føle dig usikker i dit job. Du var sygemeldt enkelte dage, når tingene blev for uoverskuelige. Du mistede evnen til at glæde dig og følte dig drænet for energi. I januar 2005 forværredes symptomerne, der tilkom panikangst med anfald af sved, hjertebanken og lyst til at skrige, når du skulle på job. Du blev desperat og tænkte på at begå selvmord. I februar 2005 begyndte du på behandling med antidepressivt middel (cipralex) og beroligende middel (Truxal).'
…
Vi gør med henvisning hertil gældende, at stationærtidspunktet er indtrådt i 2005, hvor kravet også er forfaldet. Vi gør endvidere gældende, at vores kunde også senest i 2005 havde kundskab om sit krav. Herefter følger det af den dagældende 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29, at kravet er forældet ved udgangen af 2007.

Da et krav er forældet efter den tidligere forældelsesregel, er det ikke nødvendigt for os at tage stilling til forældelsesspørgsmålet efter den gældende regel i forsikringsaftalelovens § 29. For god ordens skyld forbeholder vi os dog ret til at gøre gældende, at et evt. krav på ménerstatning efter en eller flere episoder i 2004 er forældet efter § 29 i forsikringsaftaleloven. Jeg bemærker igen, at sagen først anmeldt til os i september 2009.

Vores kunde har bl.a. anført, at han var af den opfattelse, at han havde tegnet en fritidsulykkesforsikring, og at han har haft talt med sin fagforening. Disse forhold kan ikke føre til, at et evt. krav på ménerstatning ikke er forældet."

Der har efterfølgende været udvekslet ankenævnspraksis, domstolspraksis m.v. vedrørende psykiske skader i relation til den private ulykkesforsikring.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen?**

2.1. Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

2.2. Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

3. Hvad dækker forsikringen ikke?

Undtaget fra dækningen er følgende:
…
3.1.7. Invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskader."

5. 76.868

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og kan på dette grundlag ikke kritisere, at selskabet har anset klagerens krav for forfaldet i 2005, ligesom klageren også senest i 2005 havde kundskab om sit krav. Nævnet finder herefter at måtte give selskabet medhold i, at kravet er forældet ved udgangen af 2007 i henhold til den dagældende 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29. At klageren har været uvidende om sin private ulykkesforsikrings dækningsområde kan ikke føre til, at erstatningskravet ikke er forældet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand